

Taky už vám ten nouzový stav leze krkem?

Taky už vám ten nouzový stav leze krkem?

Sestry a bratři, taky už vám ten nouzový stav leze krkem a nejraději byste se sebrali a odjeli někam do hor? Na lyže, na běžky, přijít trochu na jiné myšlenky, odpočinout si od všech těch stresů, které na nás v nížinách dorážejí, nabrat novou energii.

Cožpak o to, do hor vyrazit můžeme, ale jenom na pár hodin a pak zase hybaj domů. Kdepak nějaký horský penzion, nouzový stav je nouzový stav! Co se dá dělat.

Ostatně ti tři učedníci z dnešního biblického čtení (Marek 9,2-9) na tom byli docela stejně. Petr, Jakub a Jan vyrazili s Ježíšem na hory a sotva se tam chtěli ubytovat, museli po pár hodinách zpátky do civilizace. Vůbec se jim dolů nechtělo, ale co naděláte – nouzový stav je nouzový stav.

V nouzových stavech jsou sice hory strašně důležité, ale nesmí se na nich zůstat. Je to území, kde si můžete srovnat myšlenky, nabrat energii a načerpat novou inspiraci, ale nesmíte se tam zabydlet.

Jako ten Mojžíš, když vyváděl Izraelity z egyptského otroctví. Taky jak se patří nouzový stav. Sotva se podařilo otrokáře setřást, nechal lidi dole a vyrazil si na hory. Když se pak vrátil, měl ve svém diáři deset bodů, jak si uchovat svobodu a neupadnout zpátky do otroctví. Dodneška tenhle jedinečný manuál známe pod názvem Desatero.

A nebo jako ten Eliáš, když musel čelit autoritářskému královskému páru Achabovi a Jezábele. Utekł tenkrát taky do hor a moc mu to prospělo. Dostal tam nahoře důležitou informaci, že v boji za pravdu a spravedlnost není rozhodně sám, že na straně opozice je lidí daleko víc, než si myslí.

Tentokrát se tedy na hory odebral Ježíš se třemi svými učedníky. A heleme se! To je náhoda! Jsou tu

také Mojžíš a Eliáš, dva největší horalové minulosti!

Není divu, že první, co Petra napadlo, bylo ubytování. Přece se hned zase nevrátí dolů! Kolikrát za život se vám poštěstí být na vrcholu společně s největšími celebritami? Zvlášť když spolu tak zajímavě diskutují. O čem ta diskuse byla, nevíme. Nejspíš o nouzovém stavu, ve kterém se svět tam dole už od nepaměti nachází. O tom, že moc nepomáhá ani Desatero, protože se ho lidi naučili všelijak obcházet. O tom, že ani být v opozici samo o sobě není zárukou pozitivní změny.

Nejspíš se Mojžíš, Eliáš a Ježíš shodli na tom, že jedinou cestou z nouzové šlamastyky je ochota obětovat se pro druhé. Nejspíš si také řekli, že jelikož takového kroku lidé nejsou často schopni, obětovat se rozhodl sám Bůh.

Ale tři učedníci tenhle rozhovor vlastně ani moc nevnímali. Vedli svou vlastní diskusi o tom, jak se tam nahoře zabydlet, aby nemuseli hned zpátky mezi všechny ty nemocné, posedlé nebo zbedněné lidi. Jenže v tu chvíli zaslechli odkudsi shora amplión s upozorněním, že v době nouzového stavu je ubytování na horách zakázáno a každý by měl dbát na Ježíšovy pokyny. Mojžíš a Eliáš z ničeho nic zmizeli a učedníkům bylo jasné, že se jde zpátky dolů. S nouzovým stavem se dá totiž pohnout jedine, když s nohama na zemi vezmeme vážně pokyn shůry.

Sestry a bratři, myslím na vás a modlím se za vás.

Petr Červinský

kazatel baptistického sboru Petra Chelčického v Lovosicích